

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: Simona Hradecká, Kulturní studia

Název práce: Bylo nebylo aneb pohádkové motivy v Zaklínači

Vedoucí práce: Prof. PhDr. Petr A. Bílek, CSc.

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Práce má zřetelné téma, jehož materiálový rozsah (prozaická díla Andrzeje Sapkowského, vytvářející souhrnný cyklus *Zaklínač*) odpovídá dobře očekáváním ohledně práce bakalářské. Výklad, který práce používá, je koncipován v obvyklém stylu bakalářských prací, tedy s deklarovaným cílem dané téma zmapovat, představit a uceleně je vyložit. Očekávatelně se práce v první polovině věnuje obecným otázkám, které si materiál žádá položit, tedy způsobu vymezení žánrů pohádky a fantasy. Zde se opírá o nosnou základní literaturu k tématu, kterou solidně konspektuje a vkládá do vlastního výkladu.

Práce myslím naplňuje základní parametry prací bakalářských: Vyrovnává se s dosavadní literaturou, osvojuje si potřebnou terminologii a prokazuje schopnost kultivovaným způsobem shromáždit a prezentovat materiál formou uceleného výkladu. Nenabízí žádné nečekané objevy či hloubkové analýzy, ale zužitkovává práci věnovanou přečtení *Zaklínače* a dohledání základních pohádkových motivů a jejich typologickému rozčlenění v rámci výkladu ve 4. kapitole, která tvoří jádro práce.

Práce si bohužel neklade žádné výzkumné otázky, k jejichž rozřešení by pak text zkoušel a usiloval směřovat. Motivaci volby tématu v úvodu vysvětluje hezky osobním vzpomínkou na dětství, ale samotné uchopení tématu je vyjádřeno slovesy typu „zabývat se“, „poukázat“ atp. Práce je číře popisná, konstatující, a to jak ve výkladu přístupu k pohádkám či fantasy literatuře, tak i v samotné interpretaci pohádkových motivů u Sapkowského. Proto si libuje v definičním vymezení, klasifikacích či náčrtech historického vývoje. Nicméně v tomto ohledu je na místě ocenit, že autorka tato preferovaná pojetí a odborná díla konspektuje a vykládá pečlivě, s porozuměním i se smyslem pro doporučení.

Tradiční členění práce na „teoretickou“ a „praktickou“ část pak má i tradiční nešvar, který provází většinu prací takto členěných: Teoretická část je dosti zajímavá sama o sobě, ale pro praktickou interpretaci představuje jakousi nutnou předeheru či předkrm, který byl úspěšně zdlán, a tak na něj lze s úlevou zapomenout. Máloco z toho, co se objevil v prvních třech

kapitolách, najde pak nějaké funkční a explicitní uplatnění i v analyticko-interpretaci kapitole závěrečné, která má být jádrem práce.

Na práci je naopak třeba ocenit, že zohledňuje a funkčně používá relevantní odbornou literaturu (byť pouze v češtině), kterou vesměs dobře zdrojuje. Tím také vzniká disproporce, kdy pro obecné vymezování má literatury dostatek, kdežto na interpretaci Sapkowského próz zůstává Simona Hradecká sama, protože zde se v češtině dosud odborné literatury nedostává. Při této interpretaci si všímá a eviduje motivy a další prvky Sapkowského povídek a románu *Věž vlaštovky*. Ve výkladu se dostává prostoru právě takovéto evidenci; nepootevírá se složitějším analýzám, které by tematizovaly hlouběji o otázku přesného toku od pohádek do Sapkowského próz: Je to spíše přímé mezitextové navazování jdoucí k původnímu zdroji, tedy k pohádkovému vyprávění, anebo je spíš zprostředkováno, tedy že cesta vede od pohádky do některých ranějších fantasy příběhů a z nich teprve do světa děl Andrzeje Sapkowského. Ne zcela zodpovězena je i otázka funkce a smyslu, jež intertextové provazování s pohádkami vytváří.

Práci doporučuji k obhajobě, výše uvedené dílčí nedostatky reflektuji návrhem klasifikace.

Navrhovaná klasifikace: dobře

.....
podpis vedoucího práce

V Českých Budějovicích dne 2. června 2021

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------